

iblandt ogsaa en Del fra fremmede Lande.“ Det Indlæg, jeg nævnede før, slutter med at sige: „Herningmuseet vil blive en stor Seværdighed, og man maa være den gamle, forhenværende Skolelærer meget taknemmelig for, at han med sit indgaaende Kendskab til Fortidens Bondeliv har villet paa-tage sig det store Arbejde at indsamle og ordne det alt sammen.“ Og jeg føjer til, hvad jeg alt har nævnt, han er 76 Aar gammel, for øvrigt en meget rask og rørig Mand, der nylig har været her i denne Sal under Adressedebatten, men efter Naturens Orden kan man dog ikke vente, at han vil leve meget længere, og det var af mange Grunde ønskeligt, om Sagen gik i Orden, medens han levede. Jeg skal derfor indtrængende lægge alle dem, der faa med Sagen at gøre, paa Sinde at gennemføre den saa hurtigt som muligt og altsaa give den Bevilling paa 30,000 Kr., der nu søges.

Jeg skal saa vende mig til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Først skal jeg gøre opmærksom paa, at Bording Holdeplads for et eller maaske to Aar siden blev nedsat fra Station til Holdeplads. Beboerne søgte den Gang i sidste Øjeblik at undgaa det, der skete. De kom til mig og bade om, at jeg vilde støtte deres Bestræbelser, og det gjorde jeg, navnlig ved at paategne deres Andragende. Efter at jeg havde undersøgt Forholdene og set, hvorledes Omsætningsforholdene have udviklet sig gennem Aarene, kom jeg til den Opfattelse, at det var aldeles urimeligt at nedsætte Stationen; det gjorde jeg opmærksom paa den Gang og føjede til, hvad der fremdeles er min Overbevisning, at selv om man, hvad man jo gjorde, nedsatte den til Holdeplads, vilde det inden ret længe blive nødvendigt at oprette Stationen igen. Det tror jeg sikkert og bestyrkes deri ved, hvad man meddeler mig hjemme fra, at trods det, at den er nedsat til Holdeplads, er Trafikken fremdeles stigende. Det er ogsaa noget, man kan se blot ved at køre forbi, at Byen vokser meget stærkt. Den ligger midt imellem Silkeborg og Herning, den har et stort Opland, der ganske vist har været fattigt og er det maaske endnu i mange Maader. Men den er i betydelig Udvikling, og det gør, at Trafikken mere og mere vil stige der. Jeg skulde derfor meget henstille, at man imødekom dette Andragende, og at Beboernes Ønske maatte gaa i Opfyldelse inden ret længe. Her er et af de Tilfælde, der falde ind under de Betragtninger, der bleve gjorte gældende

af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), og som jeg ogsaa kan slutte mig til: at det er godt nok med Sparesystemet, men at det ikke netop er paa disse Steder, man skulde spare.

Jeg skal derimod i denne Forbindelse nævne et Sted, hvor det forekommer mig, at der kunde spares, jeg ved ikke, paa hvad Maade, men jeg vil blot gøre opmærksom derpaa, da det maaske kan føre til Besparelser og endda ikke saa helt smaa. Jeg har lagt Mærke til ved de Stationer, hvor der sker Istandsættelser Aar efter Aar, at det er ikke saa sjældent, at man ser — jeg har set det flere Gange —, Haandværkerne: Murere, Snedkere og Malere bogstaveligt gaa og drive. Og naar Folk have spurgt om, hvorfor de bestille saa lidt, have de endogsaa givet det Svar, at de maatte ikke bestille mere, for saa tjente de for meget! Jeg forstaar det saaledes, at en enkelt Mand har en hel Række Stationer at gøre i Stand for en fast samlet Pris, og saa sender han altsaa sine Svende ud. Jeg tør selvfølgelig ikke sige noget bestemt om, hvorledes det forholder sig med den Ting; men en Ting tør jeg sige med Bestemthed, for det har jeg set ved Selvsyn, at der sløses ualmindeligt stærkt, og at det er urimeligt, saa lidt der bestilles. Det Arbejde kunde gøres langt billigere og lige saa godt for en meget billigere Pris af de hjemlige Haandværkere. Jeg nævner det, fordi det falder mig naturligt i denne Forbindelse. Jeg tror ogsaa, at naar den højtærede Minister faar Opmærksomheden henledt derpaa, vil han finde Veje til at rette paa dette Forhold.

Endelig skulde jeg efter Anmodning fra Beboerne ved Nybo Holdeplads — det er den første Holdeplads paa Vejen fra Viborg til Herning — paa det varmeste anbefale, at deres Andragende om Sidespor til Afæsning af Mergel maatte blive imødekommet. Jeg ved meget vel, at Planen har været den, at Mergelvognene skulde aflæsses i Tiden imellem, at Toget kommer ind og det næste Tog kommer tilbage. Men som det fremgaar af Holdepladsens Beliggenhed — den ligger nærmest til Herning —, er der meget ringe Tid, fra Toget gaar til Herning og til det gaar tilbage, saa de kunne ikke naa at tømme Vognene paa den Tid. Dertil kommer, at der er uheldige Terrainforhold, idet der gaar en meget dyb, stor og aaben Grøft langs med Banesiden, hvor der skal læsses, ned til et noget lavere Terrain, som for øvrigt ogsaa er Banens